

skellige Forhold, der kunne staa i Forbindelse dermed. Det er altsaa ikke noget, der er saa ubetinget behageligt for Kvinderne at komme ind paa, at kunne være Vidner i mangfoldige Tilfælde, hvor de nu ikke retsgyldigt kunne være det, men det bliver jo en Sag for sig, om denne Ret, der tillægges andre til at benytte Kvinder som Vidner i saadanne Tilfælde, ikke er en større Byrde for Kvinderne, end det er en Behagelighed. Det skal jeg imidlertid ikke opholde mig videre ved; jeg har kun villet karakterisere, hvad denne § 7 omhandler. Det samme, der gælder denne Paragraf, gælder ogsaa om §§ 2 og 3. Det er heller ikke nogen Ret, Kvinderne faa ifølge disse Paragraffer, men en Ret for andre til at benytte Kvinderne i de givne Tilfælde som Værger og Kuratorer. Man kan jo lade være dermed, hvis man ikke ønsker det, og navnlig kan man med Hensyn til Lovforslagets § 3, hvor der er Tale om, at fuldmyndig Kvinde kan ved Testamente indsættes som Værge efter samme Regler som Manden, ogsaa sige, at det beror paa Testator selv, om han vil indsætte hende eller ikke. Han kan lade være og vil sandsynligvis i de allerfleste Tilfælde lade være dermed. Jeg henleder Opmærksomheden paa, at det, der er Genstand for Bestemmelsen i § 3, kun er, at man ved Testamente kan indsætte en Kvinde til som Værge at bestyre de Midler, der tillægges de umyndige Børn, og ikke andet. Man kan nemlig ikke ved Testamente indsætte Værge med Hensyn til andet end det at bestyre Formuen, den Formue, som ifølge Testamentet skal tilfalde den umyndige. Det er altsaa meget forskelligt fra det, der ellers er Tale om for Værgers Vedkommende, hvor man netop som Regel ikke har noget med Formuens Bestyrelse at gøre, men kun med de personlige Forhold. I § 3 er der Tale om at bestyre Formuen, og det hænder naturligvis, at der er Kvinder, der ere meget kyndige i at bestyre Formue og Midler, men det vil vel dog som Regel ikke være Tilfældet, og det beror i alle Tilfælde paa Testator, om han vil indsætte en Kvinde som Værge eller ikke.

Dette var altsaa de Tilfælde, der henhøre til den Kategori, jeg nævnedes, hvor der tillægges Kvindens Handlinger en Retsgyldighed. Man kan ikke nu indsætte en Kvinde som Værge, hvad man derimod vil kunne, hvis dette Lovforslag, som jeg haaber, vil gaa igennem. De Rettigheder derimod, som der er Tale om at tillægge Kvinderne,

ere meget betydelige, men de findes andre Steder i Lovforslaget. Den første og den vægtigste af dem er den, der staar i Lovforslagets § 1, at „Enke er født Værge for sit Ægtebarn“, altsaa ikke saaledes, som jeg allerede har bemærket, at hun kommer til at bestyre Formuen for det umyndige Barn, thi den skal bestyres af Overformyndieriet, men saaledes, at hun har den Ret og Raadighed, navnlig overfor de personlige Forhold, som Værgen ellers har, og som man alene nu kan have som Værge. Jeg har ikke for mit Vedkommende noget at indvende derimod, der er mange Tilfælde, hvor det vilde kunne være meget gavnligt og meget godt, at det er saaledes, at Enken er født Værge for sit Ægtebarn, ligesom den fraskilte eller fraseparerede Hustru, naar hun overhovedet har Forældremyndighed over Barnet, ogsaa kan være Værge for det. Der kan her, som ogsaa bemærket i det andet Ting, opstaa ganske ejendommelige Forhold derved, at Enke og fraskilt Hustrus Værgemaal vedbliver, selv om de indgaa nyt Ægteskab. Enker ere jo myndige uden Hensyn til Alderen. En Enke, der er fyldt 17 Aar, er f. Eks. fuldmyndig, derimod er gift Kvinde, som ikke er 25 Aar, ikke myndig. Der kan altsaa være Spørgsmaal om, hvorledes det stiller sig, naar en Enke paa 17 Aar gifter sig og taber sin Myndighed. Efter Lovforslaget skal hun alligevel vedblive at kunne være Værge for sit Barn. Det finder jeg heller ikke, at der er noget at sige til; kan hun være det i sin Enkestand, maa hun vel ogsaa kunne være det, naar hun gifter sig paa ny. Men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at der maaske kunde være Anledning til at gøre i alt Fald nogen Indskrænkning i andet Stykke af § 1, hvor der er Tale om den fuldmyndige Moder til et udenfor Ægteskab født Barn. Der tillægges altsaa ogsaa hende herefter Ret til at være født Værge og til at vedblive at være det, selv om hun indgaar Ægteskab med en anden end Barnefaderen. Det sidste turde jo være en noget tvivlsom Sag i alt Fald i saadanne Tilfælde, i hvilke der efter det Lovforslag om Børn udenfor Ægteskab, der ogsaa foreligger til Behandling her i Tinget, er givet Adgang til at udskrive større Bidrag end det almindelige fra Barnefaderen, hvor der altsaa f. Eks. kan være Spørgsmaal om at forlange, at han skal give Penge til, at Barnet kan studere, eller give andre ret betydelige Tilskud til Barnets Uddannelse. Det kan være sin Sag, at det skal kunne lade sig gøre at udskrive